pligten til at foretage en undersøgelse af barnets eller den unges forhold svarer til den nuværende bestemmelse i § 32, stk. 3, dog med den tilføjelse, at en beslutning om at iværksætte en undersøgelse skal træffes i forståelse med forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år. Desuden fastsættes det i lovforslagets § 32 c, stk. 2, hvilke krav der skal stilles til de sociale myndigheders redegørelse for undersøgelsens resultater.

I de fleste tilfælde vil lovforslaget alene bevirke en præcisering og tydeliggørelse af den gældende praksis vedrørende undersøgelser af børnenes eller de unges forhold. I nogle tilfælde vil lovforslaget betyde et begrænset personalemæssigt mertidsforbrug i forbindelse med samtaler med forældremyndighedens indehaver og/eller den unge og i forbindelse med de krav, der stilles til undersøgelsen og dens resultater. Det administrative mertidsforbrug som følge af denne del af lovforslaget skønnes dog at være af ret begrænset omfang.

2. I følge lovforslagets § 65, stk. 1, må ingen modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje i en sammenhængende periode udover 3 måneder uden at have tilladelse dertil fra den stedlige kommunalbestyrelse. Efter de gældende regler kræves der plejetilladelse uanset varigheden af opholdet. Forslaget betyder således, at kravet om plejetilladelse for en række korterevarende ophold bortfalder. Forslaget medfører dermed en administrativ lettelse for kommunerne, som dog skønnes at være af meget begrænset omfang.

3. I følge lovforslagets § 66 skal opholdssteder for børn og unge være godkendt som egnede af den stedlige kommunalbestyrelse. Efter forslaget overgår beføjelsen til at godkende opholdssteder, der modtager flere end 4 personer, fra amtsrådet til kommunalbestyrelsen. Med godkendelsesbeføjelsen følger forpligtelse til at føre almindeligt tilsyn med godkendte opholdssteder.

Dette forslag betyder administrative mindreudgifter for amtskommunerne og tilsvarende administrative merudgifter for kommunerne. Omfanget af de personalemæssige ressourcer, som amtskommunerne efter de gældende regler bruger i forbindelse med godkendelse og tilsyn med opholdssteder for børn og unge, der modtager flere end 4 personer, og som efter forslaget skal overføres til kommunerne, vil efter nærmere drøftelse med de kommunale parter blive opgjort gennem en undersøgelse i amtskommunerne.

4. I lovforslagets § 66 b fastsættes, at der skal udarbejdes en plan for barnets eller den unges ophold uden for hjemmet. Planens centrale element er angivelsen af formålet med anbringelsen uden for hjemmet, og derudover fastsættes en række krav til udformningen og indholdet af planen. Endvidere skal der senest 3 måneder efter anbringelsen ske en vurdering af planen med henblik på eventuel revision af denne, og i den efterfølgende periode skal der ske en vurdering af planen med højst 6 måneders mellemrum (lovforslagets § 66 f).

Udarbejdelse af egentlige handleplaner i forbindelse med anbringelser af børn og unge uden for hjemmet er ikke særlig udbredt i kommunerne i dag. Pligten til at udarbejde handleplaner og vurdering og eventuel revision af disse inden for faste tidsintervaller vil medføre ændrede arbejdsrutiner og et mertidsforbrug i kommunerne og til dels også i institutionerne m.v., hvor børnene og de unge er anbragt.

Udarbejdelse af handleplanerne skal være med til at gøre kommunernes overvejelser mere målrettede og systematiske og til at skabe større kontinuitet i børnesagerne. Handleplanerne vil være et vigtigt arbejdsredskab, når de enkelte børnesager skal følges op med faste tidsterminer. På længere sigt vil planlægningen af indsatsen overfor barnet og den unge på et tidligt tidspunkt i forløbet kunne betyde lettelser i det opfølgende arbejde, og således begrænse det samlede mertidsforbrug i forbindelse med udarbejdelsen og revideringen af handleplanerne.

5. I følge lovforslaget sker der en udvidelse af ankemuligheder i forbindelse med brev- og telefonkontrol efter lovforslagets § 14, stk. 4, gennemførelse af undersøgelser efter lovforslagets §§ 32 d og 35 b, foreløbige beslutninger efter lovforslagets § 35 c, ændringer af opholdssted efter lovforslagets § 66 d og afbrydelse af forbindelsen m.v. efter lovforslagets § 67. Derudover sker der en udvidelse af kredsen af klageberettigede i form af dels unge, der er fyldt 15 år, og dels forældre, som ikke har del i forældremyndigheden, jf. lovforslagets § 128, stk. 2.

I lyset af det relativt høje antal ankesager, der i de senere år er indgivet i forhold til anbringelserne efter § 123, skønnes de udvidede ankemuligheder ikke at føre til en væsentlig stigning i antallet af ankesager. Lovforslagets intentioner om højnelse af kvaliteten i sagsbehandlingen i forbindelse med foranstaltninger for børn og unge og styrkelse af samarbejdet mellem kommunen, hjemmet og barnet/den unge kan desuden være medvirkende til en begrænsning i antallet af klagesager.

På denne baggrund skønnes lovforslaget at medføre et personalemæssigt mertidsforbrug i Den sociale Ankestyrelse svarende til 1 årsværk og dermed en merudgift på ca. 0,3 mill. kr. De personalemæssige ressourcer vil blive tilvejebragt ved omprioriteringer inden for lønsumsrammen.